

Духовномистическо или Тайнствено учене (за душата и животъ-тъ), sn. la spiritualit  .

— **мѣсто**, sn. la commande; 1. влазямя пакъ на —, le regr  s; 2. който държи — по обѣтване, un confidentiaire; 3. исписъ на -та, le pouillé; 4. опрѣдѣленъ на —, un r  g  aliste; 5. опрѣдѣленый на — заради починайлъ, obituaire, adj.; 6. правда за опрѣдѣлението на —, la provision; 7. получавчая на —, un collateur; 8. раздавачъ на -та, un collateur; 9. правда за раздаване -та, la collation; 10. исправникъ на —, un ob  dienier.

— **настаниване**, sn. la monition.
— **поучене**, sn. la conf  rance.
— **съзнане**, sn. Th  ol. l'intuition f.
— **състояние**, sn. la cl  ricature.

Духовность, sf. la spiritualit  .

Духовъ день, sm. le second jour ou le lundi de la Pentecôte.

Духословіе, sn. la d  monologie.

Духъ, sm. l'esprit m., intelligence f., g  nie m., âme f.; 1. le revenant, caract  tre m.; 2. fig. la veine; 3. (на общностъ-та), esprit de corps; 4. тѣкотъ на -тъ, j  g. la contenance.

Душа, sf. l'âme f., l'esprit m., psych   f., coeur m., revenant m.; 1. fig. le nerf; 2. възви-
сене на -та къмъ Бога, Th  ol. l'anagogie m.; 3. беръ —, vn. agonir, se mourir; 4. бране —, l'agonie f., hoquet de la mort, m.; 5. който бере —, aggonissant, adj. s.; moribond, onde s.; 6. pl. -штыѣ на мр-
твѣтѣ (сѣнки), les m  anes m.

Душавость, sf. l'asthme m.

Душавъ, ap. asthmaticus sc; suffocant, souffleur adj., poussif m.

Душевенъ, adj. cordial; -нио, -lement.

Душегубецъ, sm. un meurtrier.

Душегубство, sn. l'homicide m.

Душедѣлникъ, ица, s. executeur testamentaire; || Jur. un fideicommissaire, fiduciaire m.

Душедѣлъ (отъ продажъ наследство), sm. le lods m et ventes lods.

Душене, sm. l'odorat m.; 1. (на куче), V  n. le flair; 2. същане —, le nez; 3. учене ради — и по — l'osphr  siologie f.

Душенъ, adj. incorporel.

Душевно безпокойствиѣ, sn. la perturbation; || fig. cassement de t  te, m (voyez Тѣга).

— **движене**, sn. affection de l'âme, f.

— **размърдеване**, sn. l'  motion f.; || докар-
вамъ —, va. émotionner.

— **расположене**, sn. fig. assiette de l'es-
-спокойствиѣ, sn. l'ataraxie f. [-eusement].

Душеспасителъ, adj. fig. onctueux; -лио,

Душинце или Дружке, sf. voc. mon coeur.

Душиникъ, sm. bouche de chaleur f., gueule m, bassinet m, ventouse f, oule f, lu-
миere f.

Душъ (прѣскателна баня), sm. M  d. la douche; || опрѣдѣляемъ -ове (нѣкому), va. M  d.oucher.

Души, sf. pl. habitant, ante.

Душъкъ, vn. sentir, 'halener, flairer.

Дыменъ каналъ (на волканъ), sm. G  ol. la fumerolle.

Дымиса, v. imp. il fume.

Дымо-горителъ, adj. fumivore.

— **пджителъ**, adj. fumifuge.

Дымянка, sf. plante, le fumeterre.

Дымъ (пушакъ), sm. la fum  e; || (изъ запа-
лена хартийна цѣва), le camouflet; ||
който пуща —, fumant, adj.

Дыня (либеница), sf. melon d'eau m ou
past  que f.

Дырене, sm. la perquisition, la quête; || (на
садникъ), Jur. prise à partie, f.

Дыри, sf. pl. les errements m; || (на елень),
l'erre f.

Дырникъ, ица, s. chercher, euse; r  q  rant, ante; || un perquisiteur, aboyer m.

Дыри крака (на конь), sm. pl. les gigots m.

Дырникъ, sm. fig. la queue. [dossier].

Дырница, sf. le croupion; || (на варка), le
Дырни овча племшка, sf. le gigot.

Дыря, va. chercher, demander, perquisitionner;
1. fig. fouiller; 2. (зѣбръ, вървъ по дыръта
му), quêter; 3. (пакъ зѣбръ-тъ), Ven. re-
quêter; 4. (нѣкого), fam. pourchasser.

Дыря, sf. la trace, le vestige, apparence f;
1. fig. le sillon, la cicatrice; 2. (зѣбръ, вървъ по дыръта
му), quêter; 3. (на елень по храстъмъ), les
abattures f; 4. (на човѣкъ или зѣбръ), la
piste; 5. (на зѣбръ), le trac, la voie; 6.
(на крака, стѣлка), le pas; 7. (отъ мърт-
вочина), Ven. la train  e; 8. зимамъ му -та,
va. d  pister.

Дыха, sf. l'  tre m, l'individu m, l'âme f; ||
нѣма жива —, il n'y a pas un chat, pas
âme qui vive. [spiration].

Дыхане (за святаго Духа), sm. Th  ol. la

Дѣ, adv. où (sans mouvement); || -то и да,
conj. où que.

Дѣяне, sm. pl. les faits et gestes m.

Дѣва (съзѣвдие), sf. Astr. la Vierge; || Прѣ-
свята —, Богородица, sf. la sainte Vierge.

Дѣверъ, sm. garcon d'honneur m, le beau-
fr  re (fr  re du mari).

Дѣвойка, sf. une mademoiselle, (pl. mesde-
moiselles), demoiselle f, jeune personne f,
adolescente, fille, vierge f, pucelle, garce
f; 1. fam. jouvencelle f; 2. Jur. damoiselle
f; 3. млада —, une poulette; 4. Орлеанска
—, pucelle d'Orléans, f; 5. царска —, de-
moiselle d'honneur, f; 6. pl. -кы (що съ
живѣли въ община), les agap  tes f; 7.

Дѣвойникъ (ѣргенъ), sm. fam. un puceau.

Дѣвойничество, sm. fam. le pucelage.